

Ганна ГАРЧАНОК:

«УСЁ РАДЗЕЙ УСПАМІНАЮ РЫА, БОЛЬШ ДУМАЮ ПРА ТОКІА»

Дэбютантка Алімпійскіх гульняў пра жыццё на вышыні трохпавярховага будынка

Нашы батутысты — гэта спартсмены, у якіх не пытаюцца, дзе знаходзіцца Беларусь, таму што сваімі дасягненнямі яны з год у год прымушаюць сапернікаў выразна ўяўляць наша месцазнаходжанне на карце. Пасля перамогі Улада Ганчарова ў Рыа гэта стала яшчэ больш відавочным, а на малой радзіме наваспечанага алімпійскага чэмпіёна — у Віцебску — пачаўся сапраўдны бум батутнага спорту. Адтуль, дарэчы, і многія іншыя нашы знакамітыя батутысты, у тым ліку нявеста Уладзіслава — Ганна Гарчанок. Яна ўжо стала віце-чэмпіёнкай свету і чэмпіёнкай Еўропы, на Алімпіядзе ў Бразіліі таксама годна змагалася за ўзнагароды, але дапусціла памылку і стала толькі восьмай.

У інтэрв'ю карэспандэнту «Звязды» Ганна расказвае пра тое, як перажывала няўдачу ў Рыа-дэ-Жанэйра, хто прадказвае ёй медалі і як гэта — быць каханай алімпійскага чэмпіёна.

— Аня, пасля Алімпіяды прайшло ўжо больш за тры месяцы, часта ўспамінаеш тыя імгненні?

— Першыя часы, хочаш не хочаш, гэта круцілася ў галаве. Калі спаборніцтвы атрымліваюцца прывалнымі, нешта пастаянна сядзіць у падсвядомасці і грызе. Думаеш пра тое, як гэта было і як бы магло быць. Я не самаед, але стараюся ўсё прааналізаваць і зрабіць высновы, каб у далейшым пазбегнуць памылак. Цяпер, вядома, усё радзей успамінаю Рыа, ужо больш думаю пра Токіа.

— Усё ж такі выступленне ў Бразіліі лічыш прывалным?

— Любыя спаборніцтвы ўспрымаю як працу, мне неабходна зрабіць тое, што запланавана, не заняць пэўнае месца, а выканаць практыкаванне так, каб я сышла з батута і засталася сабой задаволеная. Улад кажа, што васьмёрка найлепшых — гэта не правал, але я засталася незадаволена сабой.

— У чым заключалася галоўная памылка на алімпійскім батуте?

— Калі шчыра, да гэтага часу не магу зразумець. Літаральна за пару дзён да ад'езду на Алімпіяду ў мяне здарылася нешта падобнае на зрыў. Я заходзіла на батут і проста баялася скакаць, як быццам першы раз апынулася там. Такое перыядычна здараецца ў нашым відзе спорту. Калі мне было 16, я практычна год наогул не скакала, трэнеры ўжо паставілі крыж на мне. Але ўсё ж звычайна гэта здараецца ў тыя моманты, калі яшчэ шмат часу да спаборніцтваў, за яго ты можаш пераадолець сябе, а тут галоўны старт...

Мы прыехалі ў Рыа, там першы час мне даводзілася нават ставіць трэнера на батут для падстрахоўкі, усе глядзелі на гэта велізарнымі вачыма, маўляў, як яна збіраецца скакаць алімпійскую праграму? Праз пару дзён я ўсё ж такі неяк пераадолела страх і прымуціла сябе працаваць, аднак непрыемна асадак заставаўся. Замест таго, каб дапрацаваць нейкія нюансы ў праграме, я змагалася сама з сабой, з нейкімі неіснуючымі праблемамі.

Ганна і Улад абразе пасля перамогі Ганчарова ў Бразіліі.

На Еўрапейскіх гульнях у Баку Ганна стала бронзавым прызёрам.

Біяграфічная даведка

Ганна Гарчанок нарадзілася 11 лютага 1992 года ў Віцебску. Бронзавы прызёр чэмпіянату свету 2014 года ў індывідуальных скачках. Чэмпіёнка Еўропы-2014 у індывідуальных скачках. Сярэбраны прызёр сёлетняга чэмпіянату Еўропы.

адна вялікая сям'я, і гэта дае штуршок у развіцці нашага віду спорту.

— У маі Уладзіслаў зрабіў табе прапанову пажаніцца, як гэта было?

— Нічога незвычайнага, таму што сам па сабе ён не рамантык. Гэта адбылося ў Піцеры, пасля спаборніцтваў. Цяпер усіх цікавіць — калі вяселле. Каб арганізаваць такую ўрачыстасць, неабходна хоць бы нейкі час быць дома, а мы проста не ўлічваемся ў графік. У наступным годзе апынемся ў родным Віцебску максімум на тыдзень, дзён на дзесяць. Складана за гэты час нешта прыдумаць, але мы паспрабуем. Хоць, магчыма, што на нашым вяселлі мы будзем наогул толькі ўдваіх. Паедзем куды-небудзь на востраў, распішамся і тыдзень будзем атрымліваць асалоду ад жыцця, усё ж вяселле — гэта ў першую чаргу свята для дваіх.

— У спартыўнай сям'і рана ці позна камусьці прыходзіцца ахвяраваць сваёй кар'ерай...

— Вядома, з цягам часу ў нашай сям'і павінны з'явіцца дзеці, гэта неад'емная частка жыцця. Але хацелася б яшчэ выступіць на Алімпіядзе-2020, зрабіць работу над памылкамі пасля Рыа і паказаць, што я здольная на большае. А вось потым ужо будзем планавальць дзяцей.

— Раней ты адзначала, што ў вас з Уладам зусім розныя інтарэсы.

— А цяпер мы ўжо настолькі з'ядналіся, што ўсе інтарэсы ператварыліся ў адно. Я яшчэ не паддалася на тое, каб глядзець разам з ім «Зорныя войны», але затое ўжо разбіраюся ў машынах, а Улад пачаў глядзець мае любімыя мультыкі.

— Перамога Улада паменшыла сум ад твай няўдачы?

— Вядома, хоць хтосьці зрабіў усё, што мог. Ён малайчына, мы за яго хварэлі. Я, калі выступаю сама, хвалююся не так, як за іншага, пры тым, што гэта не проста таварыш па камандзе, а каханы чалавек. У сваёй праграме ўсё ў тваіх руках, а Уладу я нічым дапамагчы не магла. Была на трыбуне, але ўсёдзец на месцы гэтыя 20 секунд не змогла.

— Якімі былі яго першыя словы пасля перамогі?

— Прайшло ўзнагароджанне, потым інтэрв'ю журналістам і толькі потым я змогла ўбачыць Улада. Яго вочы ззялі шчасцем і ён сказаў: «Я так стаміўся, я так хачу есці» (смяецца).

— Пасля алімпійскага трыумфу вашы адносіны змяніліся?

— Спачатку моцна павысілася цікавасць да Улада і да нашай пары, гэта доўжылася недзе першыя паўтара месяца пасля Алімпійскіх гульняў. Было вельмі шмат званкоў, таму Уладзіславу прыйшлося змяніць нумар мабільнага тэлефона, тэлефанавальніц і пісаць пачалі мне. Давялося зачыць усё свае сацыяльныя сеткі, таму што бывалі і непрыемныя моманты.

А калі казаць пра адносіны паміж намі, то з'явілася новая нагода для жартаў, маўляў, цяпер зразумела, хто ў доме галоўны, хто з алімпійскім медалём.

— Дасягненнямі мераецца толькі жартам?

— Вядома. Быў такі перыяд у 2014 годзе, калі мы ішлі нага ў нагу. На ўсіх турнірах выйгрвалі аднолькавыя медалі ўвесь сезон.

— Праўда, што ў Віцебску пасля Алімпіяды здарыўся сапраўдны бум батутнага спорту?

— Гэта так. Зараз шмат дзяцей прыводзяць займацца. У нас у горадзе дзве добрыя залы, моцная трэнерская школа. Шмат маладых настаўнікаў, якія былі выхаваны старэйшымі калегамі. І атмасфера ў зале вельмі добрая, мы ўжо

■ Экспрэс-навіны

«БРОНЗАВЫЯ» РЫБКІ КРАІНЫ

У штотыднёвым спартыўным аглядзе «Звязды»

расказваем пра старт

«маладзёжкі» на чэмпіянаце свету, вынікі пльывуцтв на планетарным першынстве ў Канадзе і пра этап Кубка свету па біятлоне ў Паклюцы.

1. У канадскім Віндзары завяршыўся чэмпіят свету ў 25-метровым басейне. Медалі на гэтым форуме ўзялі і нашы суайчыннікі. Бронзавую ўзнагароду на дыстанцыі 50 м на спіне заваяваў Павел Санковіч, ён паказаў вынік 23,03 секунды. Пазней яшчэ адзін медаль у карбонку зборнай прынёс квартал у складзе Паўла Санковіча, Ільі Шымановіча, Яўгена Цуркіна і Антона Латкіна. Хлопцы занялі трэцяе месца ў камбінаванай эстафедзе 4x50 м, беларуская каманда пераадолела дыстанцыю з вынікам 1 хвіліна 32,49 секунды, усталяваўшы новы рэкорд Беларусі.

2. На выхадных прайшлі чарговыя гонкі другога этапу Кубка свету па біятлоне ў славенскай Паклюцы. Па выніках жаночай гонкі праслававанна дзве беларускія біятлісткі — Надзея Скардзіна і Ірына Крыўко — трапілі ў дваццатку лепшых. Надзея дапусціла адзін промах на заключным рубяжы і стала 16-й. Ірына пераадолела ўсе агнявыя рубяжы без памылак і заняла 18-е месца.

Завяршыўся другі этап Кубка свету эстафетамі. Наша жаночая зборная заняла там дзевятае месца, а вось у мужчынскай камандзе здарыўся інцыдэнт, які не дазволіў нашым спартсменам завяршыць гонку. У ходзе першага этапу Сяргей Бачарнікаў упаў на адным з стромкіх спускаў і зламаў вінтоўку. На агнявым рубяжы судзізі замянілі зброю, але беларус не змог удала правесці стральбу, зарабіўшы 6 штрафных кругоў на двух рубяжах. Другім на дыстанцыю адправіўся Уладзімір Чапелін, аднак лідары эстафетнай гонкі з іншых зборных абышлі беларуса на круг, з-за чаго судзізі прынялі рашэнне зняць наш квартал з дыстанцыі.

Нагадаем, трэці этап Кубка свету пройдзе ў чэшскім Нова Месца з 15-га па 18 снежня.

3. Маладзёжная зборная Беларусі (U-20) па хакеі з перамогаю стартвала на чэмпіянаце свету ў дывізіёне I у групе А. На старце турніру нашы хлопцы абыгралі аднагодкаў з Францыі — 6:3, а затым сустрэліся з камандай Нарвегіі.

Завяршыцца турнір 17 снежня. Пераможца атрымае права ў наступным сезоне згуляць у топ-дывізіёне з наймацнейшымі маладзёжнымі зборнымі.

4. У розыгрышы чэмпіянату Кантынентальнай хакейнай лігі прадстаўнікі мінскага «Дынама» на дамашняй пляцоўцы абыгралі «Медвешчак» — 6:2. Цяпер пасля 39 матчаў «зубры» маюць у сваім актыўным 64 ачкі і займаюць шостае месца ў турнірнай тэблцы Заходняй канферэнцыі. Наступны матч мінскія хакеісты правядуць у Навакузнецку з мясцовым «Металургам».

5. У Празе прайшла жараб'ёўка групавога этапу фінальнай стады жаночага чэмпіянату Еўропы па баскетболе, які пройдзе летам 2017-га ў Чэхіі. Наша каманда пад кіраўніцтвам новага галоўнага трэнера Наталлі Трафімавай згуляе ў папярэдняй групе В з камандамі Італіі (16 чэрвеня), Славакіі (17 чэрвеня) і Турцыі (19 чэрвеня).

Нагадаем, беларускія баскетбалісткі дэбютавалі на чэмпіянаце Еўропы ў 2007 годзе ў Італіі і адразу ж заваявалі бронзавыя медалі. Яшчэ двойчы дзяўчаты фінішавалі чацвёртымі (2009, 2015), па разе былі пятымі (2013) і дзевяттымі (2011).

Матэрыялы падрыхтавала
Дар'я ЛАБАЖЭВІЧ.
lobazhevich@zviazda.by